

INFORMACJA TECHNICZNA

Informacja techniczna	Układanie wykładzin z linoleum w zwojach
Numer	IT 3/1/2015
Data wydania	30.01.2015 r. (aktualizacja 30.07.2023 r.)

Niniejsza informacja techniczna została opracowana dla potrzeb branżowych, na podstawie aktualnej wiedzy technicznej, doświadczenia i praktyki zawodowej posadzkarzy zrzeszonych w Polskim Stowarzyszeniu Posadzkarzy – organizacji Samorządu Gospodarczego.

WAŻNE!

Układanie wykładzin z linoleum powinny przeprowadzać osoby posiadające odpowiednią wiedzę techniczną, doświadczenie i sprzęt, umożliwiające wykonanie robót zgodnie ze sztuką budowlaną i instrukcjami branżowymi producentów wykładzin oraz chemii budowlanej używanej podczas pracy.

Przed przystąpieniem do pracy należy zapoznać się z zaleceniami producenta wykładziny. W czasie układania należy używać klejów zalecanych do danego typu wykładzin oraz stosować się do instrukcji producenta kleju.

WYMAGANIA DOTYCZĄCE PODKŁADU

Podkład pod wykładziny z linoleum musi być równy, gładki, czysty, wolny od plam (nie wolno używać żadnego rodzaju markerów, długopisów kulkowych, farb, itp., które mogą powodować przebarwienia wykładzin z powodu migracji pigmentu), stabilny, suchy oraz nie może być narażony na działanie wilgoci. Na podkładzie nie mogą występować pęknięcia i rysy, a ewentualne uszkodzenia muszą być naprawione przed wykonaniem warstwy wygładzającej.

Technologia przygotowania podkładu do układania wykładzin z linoleum, jego wytrzymałość oraz parametry muszą być zgodne z obowiązującymi normami lub wytycznymi technicznymi jak np. Informacja techniczna PSP IT 1/1 2015. Ocena przydatności podkładu do układania wykładziny powinna zostać przeprowadzona przez firmę posadzkarską, przed przystąpieniem do pracy, a jej wyniki winny zostać zanotowane i potwierdzone przez Zleceniodawcę lub osobę przez niego upoważnioną w odpowiednim protokole.

Wilgotność podkładu w czasie montażu wykładzin naturalnych nie powinna być większa niż:

- podkłady cementowe < 2,0% CM,
- podkłady cementowe z ogrzewaniem podłogowym < 1,8% CM,
- podkłady anhydrytowe < 0,5% CM,
- podkłady anhydrytowe z ogrzewaniem podłogowym < 0,3% CM.

Badanie wilgotności podkładu powinno zostać przeprowadzone przez firmę posadzkarską, przed przystąpieniem do prac, a jego wyniki powinny zostać zanotowane w „Protokole Wprowadzenia na Budowę”. Badanie wilgotności podkładu z zainstalowanym ogrzewaniem podłogowym powinno odbyć się po przeprowadzeniu procesu wygrzewania podkładu.

Należy pamiętać, że badanie wilgotności podkładu jest bardzo istotnym pomiarem, który wpływa bezpośrednio na prawidłową instalację wykładzin z linoleum.

W przypadku podkładów z płyt modułowych, płyt OSB lub innych elementów prefabrykowanych, należy przestrzegać zaleceń producenta podkładu lub płyty.

WARUNKI PRZYSTĄPIENIA DO UKŁADANIA WYKŁADZIN Z LINOLEUM

Do układania wykładzin z linoleum można przystąpić po:

- stwierdzeniu, że podkład spełnia określone warunki techniczne,
- upewnieniu się, że w pomieszczeniach, gdzie będą układane wykładziny, panują warunki klimatyczne umożliwiające prawidłową instalację,

- zakończeniu wszystkich prac budowlanych i wykończeniowych, z malarskimi włącznie (bez ostatniego malowania ścian),
- zakończeniu instalacyjnych robót hydraulicznych (bez białego montażu),
- wyschnięciu tynków i mas szpachlowych na ścianach i sufitach,
- osadzeniu ościeżnic i obróbce ścian w miejscu ich osadzenia,
- przeprowadzeniu prób ciśnieniowych i sprawdzeniu szczelności urządzeń sanitarnych i grzewczych,
- przeprowadzeniu procesu wygrzewania podkładu (dotyczy podkładów z ogrzewaniem podłogowym),
- sprawdzeniu, czy dostarczona wykładzina jest zgodna z umową.

WAŻNE

Wykładzina z linoleum przez co najmniej 24 godziny przed rozwinięciem zwoju, powinna być ustawiona pionowo w celu aklimatyzacji w pomieszczeniu, gdzie temperatura powietrza wynosi co najmniej 18° C. Zwoje wykładziny należy rozwinąć w pomieszczeniu na co najmniej 24 godziny przed montażem w celu aklimatyzacji i rozprężenia materiału (chyba, że producent wykładziny zaleca inaczej).

Temperatura podkładu z ogrzewaniem podłogowym powinna zostać obniżona do 18° C na co najmniej 48 godzin przed rozpoczęciem prac posadzkarskich i utrzymywana przez 48 godzin po ich zakończeniu. Następnie można stopniowo (o kilka stopni dziennie) podnosić temperaturę dożądanego poziomu. W czasie prac posadzkarskich, gdy system ogrzewania podłogowego jest wyłączony, należy zapewnić alternatywne źródło ogrzewania.

Wykładziny z linoleum można układać, w pomieszczeniach, w których panują następujące warunki klimatyczne:

- temperatura powietrza: 18÷26° C,
- temperatura podkładu: 18÷22° C oraz min. 3° C powyżej punktu rosy,
- wilgotność względna powietrza: około 50%.

Powyższe warunki klimatyczne powinny być utrzymane w pomieszczeniu w trakcie montażu wykładzin, jak również po jego zakończeniu. Gwałtowna zmiana tych warunków może spowodować wady posadzki.

Użytkowanie wykładziny z linoleum przy temperaturze powietrza i podkładu poniżej 10° C, może powodować jej odkształcenie i doprowadzić do odspojenia. Podobne niebezpieczeństwo występuje również w przypadku gwałtownych zmian temperatury i wilgotności otoczenia.

UKŁADANIE WYKŁADZIN Z LINOLEUM

Linoleum nie należy układać na niestabilnych, istniejących pokryciach podłogowych (np. wykładziny dywanowe, wykładziny kauczukowe, podkłady gumowe).

Przed układaniem należy:

- podkład przeszlifować i odkurzyć odkurzaczem przemysłowym,
- w przypadku układania wykładziny z wywinięciem na ścianę, miejsce połączenia podkładu ze ścianą powinno zostać wyoblone,
- sprawdzić numery partii zwojów wykładziny. W celu uniknięcia różnic w odcieniach do jednego pomieszczenia należy dobrać materiał z tej samej partii,
- ustalić wzór ułożenia i zgodnie z nim dociąć wykładzinę. Długość docinanego arkusza powinna być większa niż długość pomieszczenia lub wzoru. Na ścianach należy wyznaczyć wysokość cokołu (najczęściej 10 cm). Jeżeli w pomieszczeniu realizowana jest kompozycja składająca się z kilku kolorów, na przygotowanym podkładzie należy, zgodnie z projektem, wyznaczyć w skali 1:1 wszystkie linie spoin. W wypadku kompozycji jednokolorowych, jeżeli szerokość pomieszczenia jest większa niż szerokość wykładziny, zaznaczamy na podkładzie linię przyszłej spoiny w celu łatwiejszego dopasowania kolejnych arkuszy i nałożenia kleju.

KIERUNKI UKŁADANIA ARKUSZY

Ustalić kierunek, w jakim arkusze wykładziny będą układane. Należy unikać łączenia arkuszy w okolicach drzwi. Zwoje do jednego pomieszczenia powinny pochodzić z tej samej serii produkcyjnej i być układane równoległe do źródła światła (np. okien), o ile zalecenia producenta nie stanowią inaczej.

Prawidłowo wykonane spoiny nie wpływają negatywnie na parametry użytkowe posadzki, niezależnie od ich ilości. Liczba oraz rodzaj spoin zależy od kompozycji, rozkroju materiału oraz dostępności poszczególnych fragmentów pomieszczenia.

Podczas układania, o ile to możliwe, należy ograniczać ilość spoin. Dopuszczalne jest łączenie niepełnych arkuszy wykładziny: tak wzdłużnie jak i poprzecznie, pod warunkiem iż zostanie to wykonane w sposób estetyczny. Połączenia wynikające z podanych powyżej warunków należy wykonywać w miejscach mało widocznych.

KLEJENIE

Przed przyklejeniem, jedną z krawędzi arkusza należy przyciąć za pomocą trymera. Po przyklejeniu kolejny arkusz ułożyć w taki sposób, aby jego krawędź leżała na przyklejonym wcześniej arkuszu z zakładem 2÷3 cm. Następnie zaznaczyć i przyciąć brzeg arkusza za pomocą trasera i noża. Należy pamiętać, aby pomiędzy arkuszami pozostawić szczelinę szerokości 0,3÷0,5 mm (wymaganą szerokość spoiny można znaleźć w zaleceniach producenta).

Prawidłowo ułożona wykładzina z linoleum powinna być przyklejona do podkładu na całej powierzchni za pomocą odpowiedniego kleju. Do nakładania kleju zaleca się użycie szpachli zębatach typu: B1 (o ile producent kleju lub wykładziny zaleca inaczej).

Gdy klej uzyska odpowiednią siłę klejącą, wykładzinę należy dokładnie docisnąć ręcznie do podkładu, a następnie docisnąć walcem dociskowym o ciężarze 60÷75 kg w poprzek wykładziny (lub wg zaleceń producenta wykładziny). Czynność walcowania należy powtórzyć po ok. 0,5 godziny (chyba że producent kleju zaleca inaczej), tocząc walec wzdłuż wykładziny.

Przed wywinieciem wykładziny na ścianę, należy ją podgrzać i uformować tak, aby dokładnie przylegała w miejscu łączenia ściany z podłogą i wklejonej uprzednio listwy wyoblającej.

Jeżeli producent zapewnia taką możliwość, do wykonania cokołu można zastosować gotowe, listwy cokołowe.

Do klejenia wykładziny w miejscach szczególnie narażonych na obciążenia oraz przy wywinieciach wykładziny na ściany, w klatkach schodowych itp. powinno się używać klejów kontaktowych.

Narożniki wewnętrzne i zewnętrzne wykładziny wywiniętej na cokół łączy się pionowo na styku krawędzi ścian.

Dla zapewnienia właściwego utwardzenia spoiny klejowej wykładzina, nie powinna być użytkowana przez co najmniej 24 godziny po zakończeniu klejenia (chyba, że producent kleju zaleca inaczej).

Podczas wykonywania posadzki należy przenieść dylatacje konstrukcyjne i niektóre przeciwskurczowe (np. przy ogrzewaniu podłogowym) na wszystkie warstwy podłogi.

FREZOWANIE

Miejsca połączeń arkuszy należy frezować za pomocą frezów ręcznych lub specjalnej frezarki mechanicznej na około 3/4 grubości wykładziny (głębokość frezowania nie może dochodzić do warstwy z juty).

SPAWANIE NA GORĄCO

Spawanie na gorąco przeprowadza się za pomocą ręcznej spawarki lub automatycznego urządzenia po całkowitym związaniu kleju. Temperatura spawania oraz kształt dysy spawarki powinny odpowiadać wskazówkom producenta wykładziny.

Do spawania powinno stosować się sznury topliwe specjalnie dobrane pod względem parametrów technicznych oraz kolekcji kolorystycznej i zalecane przez producenta wykładziny.

Nadmiar sznura usuwany jest w dwóch etapach.

Spoinowanie wykładzin ma na celu wypełnienie szczelin pomiędzy arkuszami. Wypełnienia nie należy traktować jako łącznika.

UWAGI PO INSTALACJI

Pozostałości kleju występujące w obrębie spoiny, bądź na wykładzinie, należy możliwie szybko usunąć. Ruch pieszy po wykładzinie może odbywać się po co najmniej 48 godzinach od zakończenia prac posadzkarskich.

Jeżeli po wykonaniu posadzki, zachodzi konieczność przeprowadzenia robót budowlanych, wykładzina powinna zostać zabezpieczona tekturą falistą i folią budowlaną. Należy pamiętać, aby mocując tekturę lub folię, nie przyklejać do powierzchni wykładziny taśmy klejącej. W przypadku wystąpienia cięższych prac budowlanych, posadzkę należy dodatkowo przykryć płytami drewnopochodnymi.

Do codziennego mycia i konserwacji posadzki z wykładziny należy stosować odpowiednie środki czyszczące i konserwujące.

ZAPOBIEGANIE ZABRUDZENIOM

Ponad 80% zanieczyszczeń występujących na podłogach w pomieszczeniach wnoszona jest na butach osób wchodzących do budynku z zewnątrz. Dlatego, w obrębie wejść należy stosować strefy czyszczące, składające się z trzech części:

1. wycieraczka zewnętrzna do przechwytywania gruboziarnistego brudu i dużej ilości wilgoci,
2. wycieraczka wewnętrzna w strefie przejściowej,
3. wycieraczka wewnętrzna do przechwytywania drobnych zabrudzeń i wilgoci.

WAŻNE

Wykładzina naturalna linoleum po przyklejeniu staje się stabilna wymiarowo, twarda i wytrzymała. Z upływem czasu, ewentualne różnice w odcieniach arkuszy tej samej serii produkcyjnej zacierają się. Po rozwinięciu rolki, na arkuszach widoczny jest żółtawy nalot zwany przebarwieniem z komory suszarniczej (z braku światła olej lniany zbiera się na powierzchni wykładziny). Po wystawieniu na światło (szczególnie słoneczne) nalot ten szybko znika.

W przypadku konieczności używania klejów rozpuszczalnikowych oraz benzyny i rozpuszczalników, do czyszczenia zabrudzeń, należy zachować szczególne środki bezpieczeństwa. Bardzo ważne jest wietrzenie pomieszczenia, ponieważ istnieje ryzyko powstania wybuchowej mieszanki oparów rozpuszczalnika i powietrza.

Źródła:

- Karty techniczne producentów wykładzin.
- Informacja techniczna PSP IT 1/1/2015